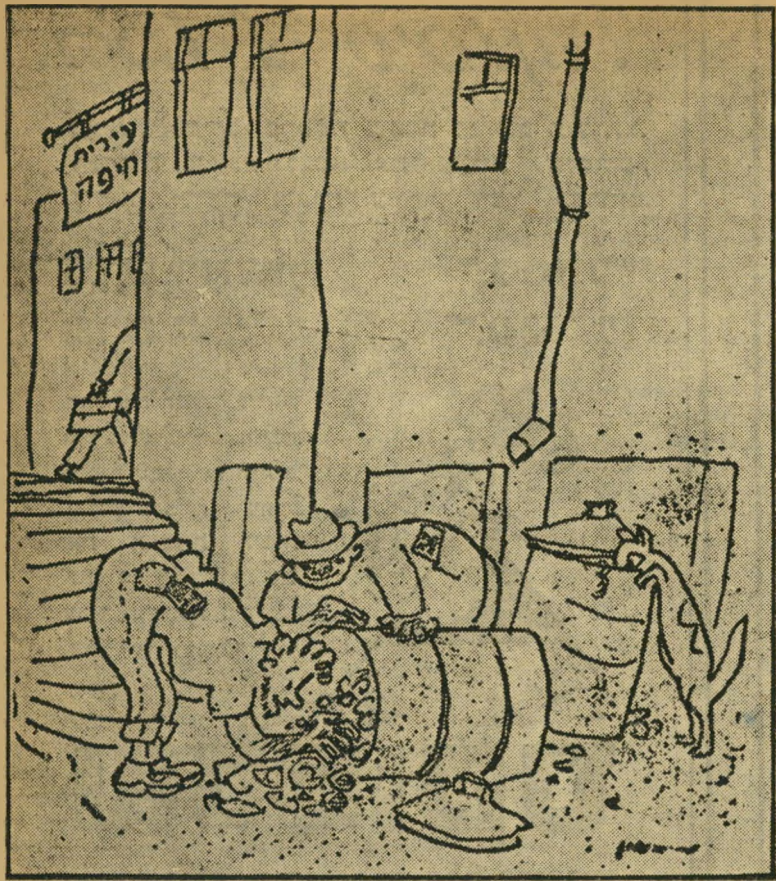

מייתח קרניים

מתענגות העולם הזה

(אריה נבו, דבר)

פרצופו של אבא חושי מופתר, אמנם

(ל. ד., קול העם)

שבוע הפרח בחיפה

(אדם שליין, הבורק)

ביום והמונחים של העיר התחתית, שנועדו לכך מטבע ומתכונן.

הבנין יכסה את מגרש המכבי, את בית הקרנות הניכחי וכן כל פיסת-קרקע שבידו הם, בשלל חנויות ומשרדים זעירים שדמי המפתח עבורם יהיו אנדיים ואילו את שכר הדירה האפסי תקבל חברת-הטכניון.

על-כן טוענת הפרסומת הרשמית: "כל ההכנסות — קודש לטכניון!"

מדובר כאן בעסק הדומה מאד למליון לירות ישראליות ואשר אחוז הרווח בו עתיד להיות גבוה ביותר, בשל מיקומו ה"נפלא".

ומדובר כאן בחנק אויר ונוף ותחבורה. ומדובר כאן בתרומת-ענק לקרנות-ענק וב"עיסקות לפי מיטב מסירת חושי".

אגב, קורא נכבד — אל תשאל אודות מיכרוים וכיוצא באלו מהבלי ההגינות וה"דמיקרטיה". בחיפה יור' ועדת-ההצעות, ש"היא האחראי למרסום מיכרוים בעתונות, נא לך לחבוע, כי יתירו לו לעיין בתיק העתקי המיכרוים, ותביעתו מושבת ריקם.

מדוע מוסיף הוא, איפוא, לשבת בראש הוועדה? לשאלה זו מצטרפים גם אחרוני.

.. ולביאליק צומחת דירה

בישיבת ועדת-בנין-ערים, אשר דנה בשאלת בית-הקרנות, נערך החיכוך העיקרי בין מהנדס-הבנייה יוסף כהן, איש קרנות-ראש

בהן מוכרת החברה כרטיסים לקהל או מח' זיקה מכשיר-טלפון לצרכיהם של סדרני התנועה. החברה התנועה, בטענה, כי סילוק הסוכות יכביד לשווא על הקהל, יקשה את ההשתלטות על התנועה הסדירה, וכי בשל שטחן הזעיר אין הקופות מהות כלל מיטרד ציבורי.

יוסף כהן חזר וטען, כי הסוכות מהוות הפרעה לתנועה על המדרכות ואבא חושי איים, כי באם לא תסלק החברה את הקופות, יסירן הוא בעזרת פקחים, יאחסן אותן במח' סיהעירייה ויחייב את אגד בחשבון. נכון שבמקומות שונים היו הקופות מוקפות קיוסקים, ואלה היו מיטרד ציבורי בולט יותר, אולם הקיוסקים בחיפה שייכים לממ' לכת זיאקו צרפתי ואם מפריעים הם לעתים לכלל, מועילים הם תמיד לפרט.

משהחריף החיכוך, פנתה אגד למשרד-התחבורה וזה הודיע, כי הוא מתנגד בכל תוקף להסרת-הקופות, אף היפנה מכתב חריף לעירייה, דרש לבטל את הלחץ על ה"קואופרטיב". רק לאחר כל אלה ריכך כהן את בדיעותיו, ותחת דרישתו המקורית לסלק כעשרים סוכות, הסתפק עתה בסילוקן של שמונה-השע סוכות. הנהלת אגד, היועצת מטיונה מיהו המחוקק במחוז חיפה, סילקה שתי סוכות בככר פלומר, העבירה את ה"סדרן עם מכשירי הטלפון וכן את לשכת המודיעין לתוך שלד של מכונית המונח בככר. ליד משרד שוהם ברחוב העצמאות הוסרה קופה נוספת מעל המדרכה. ליד קולנוע עצמון — קופה רביעית.

כל אלה הם מיטב המקומות בחיפה, ובכל אלה הוגרש העדרן של הקופות, מכביד על הקהל הנוקק לשרות הקואופרטיב.

אולם — הקופות היו מיטרד ציבורי, ומה לא יעשו חושי וכהן למען אורחי עירם?

אגב: בכל המקומות הנוכחים, מיטב מר' כושי העיר, בכל מקום מעליו הוסרה קופת כרטיסים, הועמד בו מייד קיוסק של חברת פומזון, קיוסק הגדול בשטחו שלוש עד ארבע פעמים מהקופה המסולקת.

ואם אמנם מהווים הקיוסקים מיטרד ציבורי ואם לאו, מיטרד פרטי, לאנשים הקובעים בככר, אינם מהווים, וזהו, סוף סוף, העיקר. ה"ה חושי וכהן אינם מסתפקים, אמנם, בהישג החלקי, אלא שאגד טרם נכנעה כליל.

ועתה אף יובן לנו מדוע — בין שאר סיבות — הוצבו עד כה רק 16 מתוך 40 הקיוסקים שחושי התחייב להציב ומדוע מרגישה עצמה חברת פומזון מקפוחת ב"הישגיה, לעומת גודל השקעותיה.

ועוד כמה וכמה זכרים מתחילים אנו להבין

אלא שזו היתה רק סטייה צדדית, להבהרת נקודה שגשגרה סתומה. אנו חייבים להמ' שיד בענייננו, לחזור למרשת קרן-רביעי-מרי ליון של ראש-העיר.

ורק צר לנו, כי פרשה זו קשורה גם היא במיודענו מר יוסף כהן.

בית בלב חיפה

בלב-לבה של חיפה, במקום בו נמכרת הקרקע באמות מרובעות ובחצאי-אמות, נמטר מגרש ציבורי גדול, המיועד לפי תכנית בנין-ערים לבנין ציבורי, לידיו של קבלן מהנדס, מיודני חושי וביאליק. חציו של המגרש בנוי בנין נרחב בן קומה אחת של חנויות — "בית הקרנות", אשר הוקם על שטח הטכניון כדי ששכר-הדירה יאזן את תקציב המוסד החינוכי. חציו האחר שיכון בעיקר את "בית המכבי" הרעוע, אשר כער את הנוף, וחסם את האויר והצר את הצ"טלבות-הדרכים הראשית של הדרי-הכרמל. ב"התאם לתכנית צריכים היו להרחיק את בית המכבי, להרחיב את הכביש, לנטוע גן קטן, ועל חלק מהמגרש להקים בנין לצרכי-הציבור, בית נמוך אשר לא יסתיר את נוף הכרמל ולא יעצור את רוח-ההר אל לב הדר.

וחושי הן כה אוהב נוף ואויר וגנים וכבישים רחבים.

עתה ייבנה על השטח כולו בנין ענק, בן שלש קומות ועוד בנייה צפופה, אשר תח' סום את האויר והמראה, תיצור בעיות תע' בורה ותנייה ללא-פתרון, תרכז את חיי המסחר בהדר-הכרמל, במקום בשטחים הרח'

לקבל את הדירה אלא תמורת ערכה המלא. ערכה המלא של הדירה: ששה-עשר עד שמונה-עשר אלף ל"י. ואת הריהוט לדירה, מקחים אנו, יעשה הנגר הנוכח תמיד במיכרויה של מחלקת הנוצר והספורט.

כה לחי, שמואל ביאליק, ופל טוב לך ולמשפחה. טוב כי יכול פקיד עירוני להר' שות לעצמו דיור אנושי. עיננו אינה צרה בך, ואם תושבעיריך מרוצים גם הם, מי אנו כי נתלונן.

עזה תקחתנו כי ההולכים בעקבותיך — שמותיהם יפורסמו, לבל יקופח חלקם — לא יעכבו עצמם מעבור לשיכון אנושי בשל איאלו חקירות עתונאיות.

על המפה שייכת העיר חיפה למדינת ישראל. לכאורה חוקי המדינה חלים עליה. אולם למעשה חיפה היא בירת חושי-סטאן — מדינה עצמאית, בעלת חוקים עצמאיים ושאיפות פוליטיות עצמאיות.

מה הן שאיפות אלה? כיצר תושב אבי חושי-סטאן לבצען? על כך ברשימה נוספת, שתתפרסם ב"העולם הזה".

טות: "אני אמנם חבר בציונים-הכלליים, אבל אני מוכר לך את כל המפלגות בחצי גרוש. אזלי העיקר זה העסקים, חביבי, ועסקים עושים כאן עם חושי ועם ביאליק ולא אתך."

ונכון.

ועל-כן סרב להוסיף ולשוחח.

האם נתפלא, איפוא, כי בימים אלה עומד הקבלן, כונה בית-הקרנות, להעביר לידו שמואל ("דוה-סטו") ביאליק, ידימיך-חושי, דירת-פאר נשקפת אל הים, בבנין המידות המוקם על ידו ברחוב הלל 56?

לא. אל נא נתפלא, רבותי, אשר לי, משוכנע אני, כי אדם כביאליק לא יסכים

העיר, לבין אדריכל גדעון קמינקא, נציג הפרוגרסיביים בעירייה ושנוא נאומיו של אבא חושי.

"הניצול האינטנסיבי לצרכים מסחריים של השטח אשר היה מיועד לבנין-ציבורי", אמר קמינקא בוויכוח — "מבטל לדעתי את תכ' נית-האב ואת תכניות-הפיתוח של העירייה, אשר לפיהן עלינו לדלל את המרכז הצפוף מדי של הדרי-הכרמל ולעודד את הבנייה המסחרית בעיר התחתית."

ועוד אמר האדריכל קמינקא, שאיש אינו חושד בו באופוזיציה-לשמה: "הבנייה ה" צפופה המוצעת לאורך גן-הטכניון, ותוסר מקומות-חנייה מספיקים בכל הסביבה, יב' דילו את בעיית-התחבורה ברחוב הרצל, ה" מסוכנת בלאו הכי. הבנין הגבוה המוצע יסגר בפני העוברים ושבים את המבט החס' שי האחרון על נוף-הכרמל הקיים ברחוב הרצל, ומוריד מערך הרחבה לפני הטכניון הנחשבת למלאי-האויר העיקרי במרכזה שכונה."

וחושי הן כה אוהב נוף ואויר ופרחים וגנים וילדים וכבישים.

ומה אוהב הקבלן? הקבלן אמר לי בפש'